

pismo
którego
nie ma
luty 2018

boczny
247 tor
wakacje marzeń

Nieuchwytnie, nieostre, na tle

Jak skłonić wiatr do wspólnego portretu?
Na styku z niewiatrem zejście z chmur.
Rozproszenie. Skupienie. Spotkanie
niespotkanie. Migawki światła.
Poruszone dotknięcia.

Dylu-dylu na badylu

Na styku z niewiatrem wiatru spotkanie
nie jest spotkaniem. Wiatr nie jest wiatrem,
to pięć liter. Na styku z niewiatrem się zbiera
miłość, wiara, nadzieja.

Kierownik pociągu

„Szanowni państwo, z przyczyn ruchowych
nasz pociąg doznał opóźnienia”. _ komunikat kier. pociągu

Wychył czasem
głowę ze swoich
liter i nabierz
powietrza.

J/Z

Nic do oclenia

Wieczne nadzieje.

Kruchy lód. Wiatr albo mgła,
ja. I tyle świata wokół!

Wakacje marzeń (wypracowanie)

Minąłem wiele drogowskazów. Spotkałem niemało osób, których wyraz twarzy, wyprostowana postawa i sprężyste ruchy mówiły mi: jak żyć. Bez wątpienia, najważniejszy jest cel, do którego zmierzasz.

Wyglądali na szczęśliwych.

Wyglądali przez okna.

Na drogowskazach nazwy bliższych i dalszych miejsc do zobaczenia, zamieszkania. Świat na wyciągnięcie ręki, oferujący zmianę.

Marzenia nie powinny mieć wakacji naszym kosztem. Marzenia nie powinny mieć nigdy wakacji.

W naszej klasie

Wychodząc pamiętaj o:

Świetle

Oknach

Postawieniu krzesła na stole.

W razie niebezpieczeństwa

ZACHOWAJ SPOKÓJ!!!

Wizja rewizji albo Rewizja wizji

Odpamiętnić.

Odwzruszyć.

Od ku żyć.

Odżyć.

Dożyć.

Ożesz!

Słaby rok, słabe wiersze

Mówi do mnie: „Jestem osobą
rozczarowaną i rozczarowującą”.
Co za egoizm! Mówi: „osobą”,
a słyszę: tobą. Moje ego oszukane.

Radary wyobraźni

Skromnie skulona. O, tak. Wymyślona
naprawdę. Na jakiejś karteczce.
Nie umiem jej sobie wyobrazić.
Wyobraźnia nie jest od umienia jej sobie.

_ kursywą wers z wiersza Marcina Świetlickiego *M – morderstwo*

Piętnaście minut w kwadrans

Niech nas zmysły ani sny nie zwiódą:
wszystkie przygody są jedną przygodą.

Żyjesz i nagle dopada cię przygoda. Czym jest przygoda? Nikogo nie poznałeś, nie uśmiechnęło się do ciebie płoche i błahe szczęście, jesteś sam. A jednak coś w tych godzinach zaczyna się dziać wokół ciebie. Naraz o czwartej po południu życie staje się ekscytujące i niebezpieczne. Mówią o tym liczne znaki na niebie i ziemi, zwykły dzień nabiera sensu. Drzwi otwierają się, jakby wystanik losu nacisnął klamkę. Promień słońca przebijają ci serce jak ostrze skrytobójcy. Nasłuchujesz, wężysz. Co to za przygoda, która wdziera się do ciężkiego jak ołów bytu? I naraz wszystko pojmujesz i bledniesz. Pojmujesz, że żyjesz. I że to jest jedyną przygodą.

Daruj sobie

Niby wszystko jest na niby. Patrzą przez szybę jadącego pociągu: domy, drzewa, drogi, pola. Ludzi muszę sobie wyobrazić. Muszę? Dziś się przestraszyłem wieczorem. Znalazłem w pudle pochowane wczesne wiersze, prądawne notatki, a w nich siebie, jakim jestem teraz. Słowo: projekt nie było wtedy jeszcze w użyciu.

Zamiast (się)

Piszę wiersz. Zamiast pracować.
Zamiast pracować nad sobą.
Zamiast ograniczyć się do kontaktów.
Zamiast napisać prośbę, złożyć podanie
o dzień na żądanie.

Czuję znakomicie.

Uwierz

To do ciebie, posłuchaj: *Uwierz w ducha,*
szepcze szeptucha. Owszem, mam duszę,
lecz tylko gdy nie muszę, nadobowiązkowo.
Uwierz, uwierz, jeśliś nie zwierz, przecież
pokolorowane niebo jutro ci dam.

Już, ruszajmy — w szelest rozsypanych liści,
oszronione asfalty... Nie do wiary!
Wkrótce wiosna i lato, i znów nad szuwarami
zawisną ważki ważkich pytań,
poprowadzą donikąd.

Gadzi wiersz

Nie ujdzie ci płazem!

Po czesko-polsku

Jsem zde úplně sám. Z głośnika muzyka.
Piosenki. Fajnie. Lubię w nich słowa.
Języki obce są mi obce, z języków obcych
mógłbym tłumaczyć siebie nieznanego.

*Zapiskal vlak. Kozel se zlek. To moja smrt!
Beczal: mek, mek.*

_ kursywą fragment piosenki Jaromira Nohavicy (zapis ze słuchu)

Proste?

Proste jak źdźbła traw. Świat
nieopisany. Sakra!* Nie znam nawet
nazw tych traw.
Świat nieopisany.
Tak zostanę.

* z jęz. czeskiego, nie mylić z *sacra*

Andy Frank & Bill P. B. G. 2007

Na grzbiecie

Na grzbiecie wypożyczonej książki ze zbiorom opowiadań Raymonda Chandlera *Kłopoty to moja specjalność* jest nalepka z napisem Lit. amer, która zasłania trzy pierwsze litery tytułu, czyniąc czarny kryminał prozą o wymiarze niemal egzystencjalnym. Szukaniem poezji wśród słów nie ma się co gorączkować.

Nie jak

Jestem kamień niewielki,
który mówi kamiennym głosem
o ulotności chwil wszelkich.

Atak suchara

Dlaczego deszcz siedzi w areszcie?
Bo napadał.

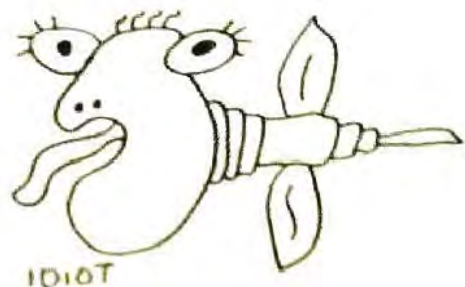
Czarne niebo

Pochopnie zdemontowałem żaluzje? Żal,
żałosne aluzje, żałość rozmiękła się lęgnie...
Eee, nie dam ciągnąć za ogonek. E, słów szkoda.
Z głośnika muzyka: Pogoda ducha, kobiocy
głos, o! Czarne niebo? Szare byłoby lepsze?
Wspaniale, że Ciebie potrafię pomyśleć,
że nie jesteś wymyślona. I z brzytwą słów
zbliżasz się. Tak, tak. Pak, to po czesku
następnie. Nie, nie zadam zakończenia,
nie znajdzie dostępu do wstępu.
Tak jest przyjemnie.

Mi

Tłumaczyć się ze słów to *najchorsze*.
Czas mija, mi odbija.

Ulga

Dajmy ze

upust **zniŹk**ą

naszej pustce!

SUNSET
KATE BUSH
Z ALBUMU
AERIAL
TO RATA,
JE DZIS
DZIEŃ WIE
CZOREM
WRESZCIE

ZOSTAW
WSZYSTKO
ZOSTAŃ
ZORRO

Człowiek składa się
w istocie z umysłu,
ciała i mowy, przy
czym ta ostatnia
pośredniczy między
umysłem a ciałem.

Giambattista Vico, *Scienza nuova*, 1725
za: Mieczysław Porębski, *Na początku było słowo*, [w:] *Brak słów. Topos „niewystowienia”
w nauce i literaturze o sztuce*, pod redakcją Marii Poprzęckiej, SHS, W-wa 2007, s. 13.

Porwanie Michela Houellebecq (2014)